

Naslov:

Šoulavy, Henrik

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Henrik (Jindrich) Šoulavy (27.12.1878.), liječnik. Rođen u gradu Sušice u Češkoj. Studij medicine završio je u Krakowu, diplomirao je u Pragu 1905. godine. Bio je vojni liječnik Austro-Ugarske Monarhije u Sarajevu odakle je posjećivao Split, Kaštela i Trogir. Godine 1908. zajedno sa roditeljima i dvije sestre doselio u Kaštela. Iznajmio je prostor u kaštelu Rušinić (Rossani), gdje je otvorio ambulantu i ljekarnu te ugošćavao svoje prijatelje i rodbinu iz Češke, Poljske, Austrije... Već tada se iz Kaštela u Europu odašilju razglednice zadovoljnih gostiju. Od 1909. godine živi u vlastitoj kući u Kaštel Lukšiću. Od tadašnjih vlasnika, obitelji konta Lamberta Cambia kupio je kaštel sa perivojem koji je 1590. godine sagradila splitska plemićka obitelj Tartalja (Tartaglia). Nakon izgradnje kaštela uokolo je formiran i park koji je dr. Šoulavy produžio do plaže. Kaštel je još u 19. stoljeću nadograđen na zapadnom dijelu i preuređen u secesijskom stilu. U njemu je Šoulavy otvorio prvi turistički pansion za redovite goste s nazivom „Pansion dr. Šoulavy“. Taj događaj smatramo početkom „organiziranog turizma“ u Kaštelima. U pansionu je u 19 godina djelovanja ostvareno više od 50 000 noćenja.

Mjesto (grad/općina):

Krakov

Prag

Sarajevo

Kaštel Lukšić

Pravni status osobe:

fizička osoba

Napomene:

Dolazak Jindricha Šoulavya u Kaštel Lukšić, 1905. godine, začetak je razvoja turizma i ugostiteljstva u Kaštelima.

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1878 g.

Funkcije:

Liječnik, ugostitelj

Naslov:

Vodnik, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Vodnik (Varaždin, 26.02.1879. - Zagreb, 14.06.1926.), književni povjesničar.

Gimnaziju završio u Varaždinu, slavistiku studirao u Zagrebu, Pragu i Krakovu, doktorirao na Zagrebačkom sveučilištu 1905. godine. Srednjoškolski nastavnik u Karlovcu (1903. - 1904.), Osijeku (1904. - 1905.) i Zagrebu. U potpunosti je graduo od 1911. predavao hrvatsku književnost kao docent, a od 1922. kao redoviti profesor na Filozofskom fakultetu. Jedno je vrijeme bio i tajnik Matice hrvatske. Znatan dio svojih radova potpisivao kao Branko Drechsler. Urednik časopisa "Nova Hrvatska", "Suvremenik" i "Jugoslavenska njiva". U književnoj je kritici zagovarao primjenu estetskog kriterija pri objašnjavanju književnih pojava.

U monografijama i raspravama "Petar Preradović" (1903.), "Franjo Marković" (1906.), "Slavonska književnost u XVIII. vijeku" (1907.), "Stanko Vraz" (1909.), "Antun Mihanović" (1910.), "Dr. Ante Starčević" (1912.), kombinirao je biografsku i kritičko-povijesnu metodu nastojeći ustanoviti interakciju između pisca i njegova naroda. Njegova Povijest hrvatske književnosti od humanizma do potkraj 18. st. (1913.), s Jagićevim predgovorom o glagoljskoj književnosti, prvi je znanstveno argumentiran pregled hrvatske književnosti starijih razdoblja.

Mjesto (grad/općina):

Varaždin (VARAŽDIN)

Prag

Krakov

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1879-1926 g.

Funkcije:

Književni povjesničar.

VIAF osoba:

5742037